

els dos noms, i fins en el sentit geogràfic, és com entre *Pójo* i *Pujòlo*, nom del terç més alt de la vall d'Aran, que comença més avall del llogaret de *Pojo* (ag. a. Salardú). En el Tossalet que hi ha prop de Garòs; la *ü* de *Pujòlo*, com la de *püžá* 'pujar' al costat de *póí* PODIUM 'puig', i com en els altres noms i mots aplegats en *PVArGc* 651, espt. 651a40, 665 i 22.; podem dir, doncs, que així com *Pujolo* és la regió de *Pojo*, l'*Unyola* és la conca i el seu riu, corresponents a *Unya*: report semàntic que no és el de mers diminutius, sinó traslladat a la noció de pertanyença a...

Amb aquests aclariments no pot quedar gaire escurúpol a admetre l'*ETIM.* que ja he explicat en *E.T.C.* I, 100-102, i ací supra s.v. *Onyar*. Relacionant amb un mot cèltic irl. a. mj. *On* 'aigua' «*onno*: flumen» en el *Gloss.* d'Endlicher, que figura compost en NLL com SAUCONNA > fr. *Saône*, cf. també *IEW*, p.1.; Dauzat *La Topon. Fr.*, p. 118; Rohlf's, *ASNSL* CLXXVI, 127. Per a *Unya* i *Unyola* caldria només suposar una base amplificada ONNIA, d'on ONNIOLA 'el poble' i 'la regió del riu'.

El canvi de o en *ü* davant palatal és doncs normal en *Unyola*, en posició pretònica, no tant en *Unya* (tanmateix aran. *pün*, *kün* PÜGNUM CÜNEUM, i com en aquests i altres mots influiria en els derivats amb vocal pretònica —*Unyola* en el cas present.

No manquen els celtismes a la Vall d'Aran, en particular l'immediat *Salardú*, no oblidant altres més o menys probables, com *Gausac* o *Vilac*, i molta toponímia menor o lèxic peculiar, com *Lana*, *Cledes*, *Medan*, *Camon*, *Lia*, *Bodiga*, *Rusta*, *Còila*; a molts altres d'origen més complex o discutible aplegats a les pp. 759-760 del meu llibre. Tindrem en compte, NLL parònims i no llunyans, que són més o menys probables (o susceptibles de venir d'origen semblant): en particular *Ugnouàs*, poble 8 k. al SE. de Vic de Bigorra (<ONÁ-, amb un sufix o altre); almenys la

term. celtoide, ens fa pensar posar-hi *Unac*, poble de l'Alta Arieja, c^o de Les Cabanes (on, però, la *ü* fa escurúpol, fora de palatal); descartem un *Unyents* pallarès, que serà més aviat JUNGENTES (cf. cat. *Junyent*).

En NLL de la zona aquitana, és cert, que hi ha propensió a pensar en un origen bascoide (predominant en els topònims d'Aran i Pallars) recordant-nos del basc *Oñate*, llavors pensem en el bc. *oin* (amb art. *oiña*) «planta de árbol», 'peu de la muntanya' (potser perquè *Unya*, és sota alts turons, i prop de Salardú, però no diguem 'al peu de la vall de l'Unyola' perquè llavors prenem Unyola com a punt d'arrencada i el caràcter fluvial d'aquest s'oposa a tota la combinació, majorment per a *ü* que prova també que és Unyola el punt d'arrencada; arguments i absència d'indícis semàntics indueixen en forma semblant a dubtar de relacionar amb el basc *une* amb art., *unea* «espacio, trecho» 'rincón' en bc. francès. Junt amb *Oñate* hi ha *Oña*, ja en terra de Castella, però aquest és probable —crec més— que vingui del cèltic ONNA.

Unyents, Unyola, V. Unya   *Unzillo, V. La Nucia.*

UNILLA, Clot d'~

En la descripció dels «termini» de la ciutat sarraïna de Lleida, n^o56: a la ratlla entre Aiguaric i Almenar. Versemblant que sigui arabisme, però inexplicat. Probable *'ayn il'lab* 'l'ajuda de Déu' (lloc de gran auxili). Cf. *RMa.* 147, 446: «*'ayn* juvamen, juvare»; *PAIc.* ayuda *'aun*; ayudador; *niu 'aguin* (95b19, 25). Era frase feta *bi 'ayn al-Lab* «avec le secours de Dieu».